

[Indenrigsministeren]

Klarlægning af lægemidlers betydning i trafikmæssig henseende forudsætter gennemførelse af omfattende og ressourcekrævende undersøgelser. Indenrigsministeriet råder ikke over bevillinger til gennemførelse af sådanne undersøgelser, og indenrigsministeriet finder i øvrigt, at andre opgaver inden for lægemiddelsektoren må prioriteres højere end sådanne undersøgelser.

Spørgsmålet om mærkning af lægemidler, som kan nedsætte evnen til at fungere som trafikant, har været undersøgt af en ekspertgruppe under Nordisk Lægemedlænæv. Denne ekspertgruppe har fremhævet behovet for yderligere undersøgelser inden for området og har anbefalet økonomisk støtte til et nordisk forskningsprojekt herom. Der foreligger endnu ikke nogen stillingtagen på nordisk plan til ekspertgruppens forslag.

Nordisk Lægemedlænæv har på baggrund af en betænkning fra den ovennævnte ekspertgruppe overvejet spørgsmålet om mærkning af lægemidler, som kan påvirke trafikanters manøvredegytighed, og har stillet forslag om en obligatorisk mærkning af en række lægemidler, som indebærer en særlig risiko. Nævnet har endvidere anbefalet, at visse særlige lægemidler kan forsynes med mærkning, såfremt patientens læge i det konkrete tilfælde skønner det hensigtsmæssigt.

Den anbefalede mærkning vil indebære, dels at lægemiddelpakningen forsynes med et advarselstegn, dels at der ved udlevering af lægemidlet til forbrugeren samtidig følger en præparaturspecifik trykt patientvejledning.

Realisation af projektet vil medføre øgede udgifter for det offentlige til kontrol og vurdering af og information om lægemidler. For de lægemiddelfremstillende virksomheder vil projektets gennemførelse indebære forøgede udgifter til fremskaffelse af dokumentationsmateriale og udarbejdelse af nye pakningsmaterialer. Projektets gennemførelse vil således medføre en vis stigning i lægemiddelprikerne.

Indenrigsministeriet finder, at gennemførelsen af det af Nordisk Lægemedlænæv foreslåede projekt på tilfredsstillende måde vil sikre, at patienter får en grundig information om, hvilke lægemidler der i særlig grad kan være trafikfarlige, og at der samtidig åbnes mulighed for en vis tilpasning af information til den enkelte patient. Selv om den omhandlede mærkning som nævnt må anses

for en mindre del af den publikumsinformation, der kan anses for hensigtsmæssig, har såvel indenrigsministeriet som sundhedsstyrelsen derfor på et tidligt tidspunkt støttet forslaget fra Nordisk Lægemedlænæv. Indenrigsministeriet finder på det foreliggende grundlag, at projektet bør søges gennemført.

Indenrigsministeriet finder dog anledning til at fremhæve, at ministeriet anser det for mest hensigtsmæssigt, at den omhandlede mærkning af lægemidler gennemføres på nordisk plan, idet denne løsning må forventes at ville indebære en vis rationalisering, ligesom løsningen vil harmonere med det øvrige nordiske samarbejde vedrørende lægemidler, herunder den fælles nordiske godkendelse af pakningsmaterialer for farmaceutiske specialiteter.

Til *ministeren for kulturelle anliggender* (17/4 79) af:

Voigt (FP):

»Hvor mange medlemmer havde journalistgruppen pr. 15. april 1979 i Danmarks Radio, og hvordan fordelte disse sig på de forskellige afdelinger?«
(Spm. nr. 835).

Begrundelse.

I svaret bedes også angivet det samlede tal af ansatte pr. 1. april 1979, og hvordan de fordeler sig på de forskellige afdelinger i statsmonopolinstitutionen Danmarks Radio, samt en tilsvarende opstilling for henholdsvis journalistgruppen og det samlede antal ansatte for årene 1960 og 1970.

Af hensyn til den kommende debat i folketinget vedrørende journalisternes gentagne ulovlige arbejdsnedlæggelser og deltagelse i faglige møder, som har medført forringet nyhedsformidling, er det ganske væsentligt at få så mange relevante tal på bordet som muligt.

Det er i første omgang naturligvis vigtigst at få belyst, hvilket overflødigshorn af journalister der er beskæftiget i Danmarks Radio, men det er så sandelig også af betydning at få det samlede antal ansatte oplyst, så man eventuelt kan se, hvad der findes af komplet ligegyldige bureaukratkrævende småchefstillinger m. fl.